

НОВЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄТЬСЯ
З 10 ЖОВТНЯ 1939 р.

ЗДОЛБУНІВСЬКА ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

СЕРЕДА, 8 ЛЮТОГО
№ 10 (7073) 1995 р.

Ціна
договорна

Нам ніхто не допоможе, якщо не допоможемо собі самі

Минулої п'ятниці в районній Раді відбулася зустріч за «круглим столом». Її учасники — відповідальні працівники райвиконкому, представники політичних партій та громадських організацій, обговорили доповідь Президента України Л. Кучми «Шляхом радикальних економічних реформ».

Нижче наведено скорочений виклад окремих виступів.

І. В. ЖОВТАНЮК,
завідуючий відділом
економіки та ринку
райвиконкому:

— Нова економічна політика Президента України Л. Д. Кучми має одну мету — забезпечити реальний поворот всієї господарської системи до ліквідації відсталості паралазованої економіки. Головні пріоритети внутрішньої та зовнішньої політики Президента — це економіка — добробут — демократія — суверенітет.

Підтримую його думку про те, що реформування економіки треба починати з фінансово-грошової стабілізації. Одним з шляхів цього є введення національної валюти — гривні. Думаю, що введення її зараз призведе б до того, що через місяць-два вона набуде б всіх властивостей купонно-карбованця. Щоб цього не трапилось, необхідно, перш за все, подолати той нарізний голод. Крім того, зараз ще немає резервів валютного і золотого фондів.

Найближчим часом можна сподіватися на суттєві зміни у валютному регулюванні. Прийнято рішення про припинення в обігу з 18 лютого ц. р. в Україні іноземної валюти.

Проблему неплатежів, що склалася, необхідно вирішувати шляхом оформлення векселів — боргових зобов'язань. Лише два підприємства в районі оформили їх. В той же час до нас надійшло вже їх 80.

Щодо приватизації, то ми повинні перейти від формули «власність належить всім» до формули «власність належить кожному». Майже 60 відсотків об'єктів малої приватизації в нашому районі мають своїх власників.

Промислові підприємства міста йдуть шляхом корпоративізації.

Не в повній мірі розділяю позицію Президента в його орієнтації на західні кредити. Рано чи пізно їх треба віддавати. Якщо вже їх брати — то під якимсь конкретні програми.

Ринку збуту, на мою думку, краще шукати в країнах СНД. Зі своєю неконкурентноздатністю

своїм. Крім того, в однакові умови щодо оподаткування були поставлені люди, які працюють на державних підприємствах, і ті, хто займається підприємницькою діяльністю. В результаті перші платили за рік 100 тис. крб., прибуткового податку, а другі — всього 30 тис. крб. Щоб цього не було і далі, ми пропонуємо застосувати патентування підприємни-

своїх сертифікат. Це не означає, що колгоспи розпустять. Бо якщо ми так зробили, нас чекала б доля Болгарії, Угорщини, Там розпустили колективні господарства, а тепер селом створюють їх. Правда, вже на умовах приватної власності.

Тому сьогодні, хто хоче працювати сам, нехай бере свій пай і працює. Але інші такі ціни, що ні фермеру, ні приватнику, ні КСП не вижити. Отже, розділяючи землю, видавши людям сертифікати, ми повинні прагнути зберегти колективні.

лежню від переконань, повинні бути єдині у прагненні збудувати економічно незалежну Україну.

Г. О. КОЗАЧОК,
голова районної
організації
Соціалістичної партії
України:

— Насторожує та частина доповіді Президента, де говориться про лібералізацію. Адже народ наш обділений до крайності, і це ще не мена?

Повільна приватизація теж до добра не приведе. Чи не буде так, як трапилось із «Здолбунівсервісом»? Потрібен чіткий

дайте дотацію! А звідки її взяти бідній державі?

Другим не менш важливим завданням є те, що не слід зволікати з реформами, йти по обраному шляху. Коли робітники і селяни відчують, що влада про них турбується, то результати будуть.

С. О. БАБІН,
заступник голови
райвиконкому:

— Президент Л. Д. Кучма наголошує на тому, що треба змінювати не лише умови, змінювати треба психологію людей. Вони повинні прозріти, що Україна поставлена в такі умови волею обставин. Ті ж голови колгоспів повинні стати революціонерами на селі.

Крім того, потрібен Закон про владу. Не буде твердої влади, неможливо буде досягнути наміченого, здійснити радикальні економічні реформи.

В бесіді за «круглим столом» взяли також участь голова ради ветеранів М. П. Мейнєвський, голова районного товариства репресованих ОУН-УПА М. І. Воронко, голова районної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Г. Шевченка А. М. Мельничук, член міськрайонної організації Української Республіканської партії Р. Р. Пилипчук, Депутат обласної Ради народних депутатів М. О. Абрамчук розповіли про проблеми індивідуальних виробників сільськогосподарської продукції.

Підсумовуючи розмову, голова районної Ради народних депутатів М. Є. Блащук, він же і він закликає «круглого столу», зауважив, що відбувся нормальний політичний діалог представників різних партій та громадських організацій. Як виступи засвідчили, що доля України турбує сьогодні багатьох людей, які покладають усі надії на радикальні економічні реформи.

Т. ОКУШКО.

Реформи: практика і перспективи

виробництво на західні ринки ми не проб'ємося. Отже, треба відновити контакти на паритетних рівноправних умовах.

В. М. НЕЧИНЮК,
завідуючий
райфіналізмом:

— Як відомо, фінансування більшості основних програм відбувається за рахунок місцевого бюджету. В той же час всі постанови регулюючого характеру про збільшення цін, заробітної плати для працівників бюджетних установ видає Кабінет міністрів. В результаті наші доходи не вистають покривати видатки. З початку листопада минулого року ми вже заборгували за всі послуги більше 20 млрд. крб. Майже 10 млрд. крб. маємо боргу по заробітній платі.

Вихід є і він передбачений програмою Президента. Треба зробити так, щоб працівник, зайнятий у матеріальному виробництві, був матеріально забезпечений краще, ніж той, що не працює у цій сфері. Для цього треба зняти регулювання фонду заробітної плати. Воно призведе до того, що, приміром, пшениця вага завізати у собівартості продукції на ЦНХ становила всього 7—8 від-

сотків діяльності. Адже це дало б змогу суттєво збільшити доходи в бюджет.

Друге реальне джерело доходів — плата за землю. Вона у нас дуже мала і становить 16 тис. крб. за гектар. Збільшення її навіть в сто разів (а сьогодні одиниця мільйонів це цілком реальна ціна за землею) дало б змогу нам мати 300 млрд. доходів тільки від плати за неї. Ми вирішили б всі свої проблеми. Але досі ніхто не хоче прислухатися до цієї думки.

С. М. МНЧКА,
перший заступник
голови райвиконкому:

— Нещодавно мені довелося бути учасником регіональної наради працівників сільського господарства, яка відбулася в Івано-Франківську. Були там і ліві, і праві, і центристи. Всі виступали за реформи. Але механізму їх проведення немає і донині.

Реформувати колгоспи треба. А як? Якою повинна бути система управління таким господарством?

Треба переходити від колгоспів — колективної форми власності до приватно-колективної. Йдеться про те, щоб кожен мав свою частку землі і

Не менш важливе питання і ціноутворення. Нині держава укладає контракт лише на 10 відсотків продукції. Все ж інше вирішуватиметься на регіональному рівні. Але знову ж таки не зрозуміло, де область братиме бюджетні гроші для цього. Адже сьогодні ні фермера, ні КСП, ні сільського товаровиробника ніхто не змусить адати продукцію наперед і не отримати гроші. Отже, треба шукати нові форми роботи.

І. В. БАНДЮК,
голова районної
організації Руху:

— Приватизація повинна проводитися в умовах широкої гласності. Люди хочуть знати, як вирішуватимуться справи з Мірецим хлібозаводом, никовим молокозаводом тощо, куди їм вкладати свої майнові сертифікати.

Треба не ждати, поки окремі господарства стануть банкрутами, а за часом вирішувати їх подальшу долю. Думаю, якщо селянин матиме свою частку землі, то він не боїтиметься сказати керівнику про його помилки, вимагати його звільнення тощо. Тобто буде він справжнім господарем.

Взагалі ж усі ми, неза-

контроль за приватизацією, закони, які б регулювали її.

В. М. СИДОРІЯ,
член Соціалістичної
партії України:

— Сьогодні всі ми, незважаючи на різні політичні погляди, повинні створити нормальний політичний фон, на якому влада могла б виконувати покладені на неї функції.

Потрібна сильна державна влада. Треба домогтися нерівномірності оволодіння наслідками економічного управління. Рада мусить сприяти керівникам життєво важливих підприємств у розв'язанні їх проблем, адже це також працюватиме на користь держави.

В. Д. ВИШНЄВСЬКИЙ,
голова районної
організації Конгресу
Українських Націоналістів:

— Суть реформи, про які говорить Президент, треба широко роз'яснювати людям. Щоб вони не горюли, що держава їх обманює. Знання економічних процесів в більшості людей недостатні. Ще ніхто не вийшов у село. А хто ж в такому випадку нагодує державу? Хто вестиме господарство так, аби воно не було збитковим?

Знаючи у нас кричати:

Настав час звітувати

В другій половині лютого в усіх колективних сільськогосподарських підприємствах нашого району проводяться звіти та звітно-виборні збори. На відміну від попередніх років, коли збори проводились по запису заготовлених сценаріїв, нинішні звіти і вибори мають бути незвичними. Адже йдеться тут не лише про конкретних осіб, яких збори поставили біля керма господарства на новий звітний період, але й про те, яку форму господарювання сільські трудівники виберуть для себе як найбільш прийнятну і раціональну. Безумовно, йтиметься і про право власності на землю, як основний засіб виробництва. Це питання сьогодні інтенсивно і з боку держави, приватної власності на землю має стати домінуючою

базою аграрних перетворень на селі.

Редакційна пошта часто приносить листи, в яких сільські трудівники бідкаються, що їх керівники занепастилися господарством, люди не отримують зарплати, як грошової, так і натуральної. В окремих листах селяни навіть просять редакцію, щоб допомогла замінити керівника. Подібні питання не входять в компетенцію редакції, а їх вирішення залежить лише від волі селян. Адже саме їхні збори є вищим органом керівництва господарськими справами і саме їм вирішувати, хто буде уповноважений керувати господарством в період між проведенням зборів.

І якщо хтось схильний до думки, що коней на переправі не міняють, то в найбільш порівняній формі хотілося б нагадати йому, що загнаних коней до воза не запрягають.

М. ОГОРОДНИК.

3 неба сонечко сміється, все на ринку продається

Молоко (3 л) — 70—90 тис. крб.
Сметана (1 л) — 150 тис. крб.
Сир (кг) — 80 тис. крб.
Сало (кг) 180 тис. крб.
Картопля (кг) — 15 тис. крб.
Цукор (кг) — 48 тис. крб.
Рис (кг) — 95 тис. крб.
Олія (1 л) — 110 тис. крб.
Яйця (десяток) — 130 тис. крб.
Оселеді (кг) — 230 тис. крб.
Апельсини (кг) — 150 тис. крб.
Лимони (кг) — 200 тис. крб.
Банани (кг) — 170 тис. крб.
Шпроти (кг) — 280 тис. крб.
Маргарин (пачка) — 60 тис. крб.
Майонез — 70 тис. крб.

Крізь (тушка) — 500 тис. крб.
Сода (0,5 кг) — 50 тис. крб.
Капуста (голова) — 20 тис. крб.
Морква (3 шт.) — 5 тис. крб.
Дрікади (кг) — 50 тис. крб.
Цибуля (кг) — 45 тис. крб.
Крупна манна (кг) — 40 тис. крб.
Вівсяні — 70 тис. крб.
Валічки білі — 500 тис. крб.
Лампа газова — 200 тис. крб.
Зонит учнівський — 6 тис. крб.
Мило госп. — 30 тис. крб.
Стрічок — 4 тис. крб.
Свічка — 20 тис. крб.
Поросята (пара) — 1,8—2 млн. крб.

Життя одне

НА РИС

Наша зустріч із Феодосієм Самсоновичем Дроздом відбулася в районному відділі соціального захисту населення. Цей немолодий чоловік розповідав про своє життя-буття. Інколи він зупинявся, перебираючи в пам'яті ті чи інші події. А на його долі випало багато непередбачених випробувань, не раз дивився він смерті у вічі, але в душі з нею завжди проваляла витримку, не слабнувши душею. Усього надивився на війну (хоч і не був на фронті), бачив

на сільському майдані. Тут допровадив із рідними, тут і останнє зникнув на неосланих монументальних полях, їх розмаїття і щедроті.

Дорогою думав про матір, батька, брата. Згадав хлопця, з яким ходив купатися до ставу оцією самою дорогою, з котрими йшов разом у школу і грався у війну. І не гадалося тоді босоніжним хлоп'яткам з вигорілими на сонці чубами, що, не змушували, не набравшись чоловічої сили, доведеться їм їхати на наторжні роботи.

Вому пощастило. Після дубенського табору він із земляками потрапив у Хелм. Проїхавши тут «дезінфекцію», юнаків босоніжні німці повели на залізничну станцію. Потім загнали всіх у «теплички». І ешелон з новими «остарбайтерами» явив напрямом на Варшаву. В адусі, смороді їхали люди. Траплялося, що по дорозі на чужину окремі помирали. Годували як-небудь. За найменшу провинку фашисти жорстоко розправлялися.

Пекельних мук зазнав Федось і в інтернаціональному таборі «Гамерштейн». Занесла його доля у Фінляндію та Норвегію. Тут він бачив барики, автостради, копані окопи. Доводилося працювати по дванадцять годин. А годували лише «баландою» із брухан. На каторжних роботах люди падали як мухи. Правда, Федось тримався. Не змогли здолати його ні голод, ні фашистські мушкетери.

Пригадується, як одного разу, повернувшись із каменоломені, німці примусили «остарбайтерів» співати. Відразу ніхто не наважувався виконати напев «халілі». Пролунала черга із автомата. На брук випало троє уже немолодих людей. Тоді із середини шеренги хтось хриплим голосом затягнув «Копак, копак криниченьку...» Пісню підхопили всі. Але її співали хтось-як. Від цього клятві фашисти реготали і вигукували: «рус іван, давай давай!». Цей «концерт» продовжувався більше години. Виснажені, голодні люди ледь трималися на ногах.

Викрадали фашисти й інші штуки, щоб наслідати, пошкодити над дармовою системою, показати свою зверхність над безсилями і безправними людьми.

Перед самим кінцем війни Ф. С. Дрозд працював коником в одного із хазяїв. Звичайно, це була не каменоломня. Та все-таки кортіло додому.

І ось Німеччина капітулювала. Феодосій Самсонович тією самою дорогою повертається на Батьківщину. Але не судилося йому відразу прибути до рідної домівки. Поїхавши «фільтрацією» особливого відділу НКВС в Марійський АРСР, він потрапив у трудовий табір. Тут довелося споруджувати житлові будинки для командирського складу Радянської Армії. Потім відправили на Донбас, де працював на шахті. Скупшували і тут чимало горі. Але через деякий час пощастило повернутися додому. Почав працювати на Мілославському цукрозаводі. Ного Феодосій Самсонович і набув доживати.

Минули роки. Вони були переповнені жорстокими випробуваннями, нелюдськими знущаннями. Але Ф. С. Дрозд пережив усе це. Ному не стелила доля щасливих доріг. Життя одне. А тому Феодосій Самсонович працює увесь цей відчайдушний час бути людиною, навіть там на чужині, серед ворогів і недругів. І його душа не зачерствіла. Вона ще більше наповнилася любов'ю до України.

Минули роки. Вони були переповнені жорстокими випробуваннями, нелюдськими знущаннями. Але Ф. С. Дрозд пережив усе це. Ному не стелила доля щасливих доріг. Життя одне. А тому Феодосій Самсонович працює увесь цей відчайдушний час бути людиною, навіть там на чужині, серед ворогів і недругів. І його душа не зачерствіла. Вона ще більше наповнилася любов'ю до України.

Євген ШИЛАН,
член Спілки журналістів України.

більше жорстокості, ніж доброго. А от спокійно дивитися на військовозобов'язаних таї себе й не вміє. Бачив їх за колючим дротом. Бо й сам потрапив на чужину не по своїй волі. Значився Ф. С. Дрозд на каторжних роботах в Німеччині за № 123330. З цим номером ярликом зустрів і Перемогу. Інколи задумувався: а чи не стануть після війни люди жорстокіші? «Ні. Ні в якому разі» — відповідав сам собі. Не став ж жорстокою людиною, яка обороняє від підлого нападки жінку або дитину, хоч і доводиться їй застосовувати грубу силу й проваляти нещадність. Серця б'ються, серця фашистів проросли жорстокістю, ніби воєнка земля білим корінням пірнула.

Материнкою пропало діти. Федось спостерігав сина, легше марено над яром Старої Монастирці, схили якого щодня густо, рожево заростали пахучою материнкою. Вітер поразу стелів докрути сухий, легкий пил із квіток, що пружно схитувалися на тонких стеблах, ніби кланялися землі. Діти кру звеселила світло дзюркотом холода на мілкі річечка.

Тут хлопець востаннє прощався із цією чудовою красою. Адже їде в далеку дорогу. Ного, як і сотні інших хлопців та дівчат націоналістичної сілі, вівуть на примусові роботи до Німеччини.

Більше години ходив Федось рідними стежками, черпав картузом із джерела воду, набирав кавіть пучок материнки, думав залишити на пам'ять матері.

А вже ввечері прибув

— Добродію, — благально мовив Федось, — зупиніть мене, ми ще трихвилинні помилуємося природою села.

Котрийсь із поліцаїв змилувався і дав командувати вальку під'їжди.

Заскрипіли немовітні воли. Запирхали коні. На горі весело вибухували крильми старий рипучий вітрик. Він ніби навмисне передражнював хлопця своїм рипучим співом. Навіть як якийсь причайся біля лісової смуги, помусь здався Федось похмурим. А він хлопчиком-недолітним бігав через нього, чіпляючись «хвостиком» за мамку. Збереться, бувало, мати до крамниці по сілі або гас чи вирушить до баби Тетяни в сусіднє село, а малий Федось тут як тут, без нього ніяк свічка не горить. Мати мовчала, сварилася, а коли дуже донече, то візьме різку, він одразу не поступається. Старший брат займався його в таті або хазі, тримаючи там, поки мати відійде далі.

Вирвавшись із «уявлення», хлопчик нестямно голосив і біг на дорогу, яка веде до крамниці, роздівлявся у пилу сліди материних ніг, а зновіряючись, повертав до яру, того самого яру, який сужовито проводив його на чужину.

Новобранців, які мала відправлятися в Німеччину, несприятливо зустріло Дубно. В сарейській хмелівній німці влаштували пересильний табір. Він був нічим переповнений. І охоронявся добриче. Правда, двоє вестини зуміли втекти.

Федось побоювався, що його відвезуть одного із незнайомих людей. Та

ШАНОВНІ керівники нашого міста! У нас виникло питання, чому наші діти мають бути обділені? Сильні батьки доклали зусиль, щоб не зачинили англійську школу, але відмовили, діти вчать. Тепер ному дуже хочеться анципяти останні класи з російською мовою навчання в середній школі № 2. Вже третій рік підрид ведеться негласна, так би мовити, обробка батьків з боку адміністрації школи, щоб не адавали дітей в класи з російською мовою навчання, хоча бажалою були. Згідно із «Законом про мови в Україні», «Законом України про освіту», «Законом про національні меншини в Україні» батьки мають право вільно вибирати мову навчання своїх дітей. Хіба погано, якщо дитина знає досконало дві чи більше мови (до речі, на районних олімпіадах з української мови та літератури

учні СШ № 2 завжди показують високі результати).

А тепер стало відомо, що з шести шкільного міста вирішили зробити українську гімназію саме в СШ № 2, яка спочатку була російськомовною.

Кому заважає школа?

ною і невідомо за чітими наказами вона стала українськомовною. Чому відділ освіти веде цілеспрямовану політику на знищення класів з російською мовою навчання? Чому представники української діаспори в Канаді, США, Англії та інших державах можуть читати своїх дітей рідній мові? Чому росіянам не заборонено? Це ж дискримінація прав людини і карастається законами України. Чому в усіх містах

Західної України відчинилися російськомовні школи, навіть у Львові та Чернівцях, а на Рівненщині закрили всі. Чому тільки в нашому місті?

В нашому місті діти та молодь не мають можливості культурно проводити свій вільний час. Оскільки питаннями районні керівники, відповідала за освіту та культуру не займаються. Натомість, гомонно для них якийсь-там перевести класи на українську мову навчання, щоб росіяни нашого міста та ті громадяни, для кого російська мова рідна, не мали змоги навчати своїх дітей на рідній мові.

Невже ми не можемо зблизити, що держана, як буде свою політику з націоналізмом, не має майбутнього!

ТРИГУБЕЦЬ, ЛЕВ-ШУНОВ, КОНДРАТЮК, ГЕНДИЛЯК, ІВАНОВА, група батьків.

СПОРТ — СПОРТ — СПОРТ

Дебют виявився успішним

У міжклубному чемпіонаті обирали «Колос» з футболу, крім переможця команди «Висторія» (с. Кошиць), честь нашого району захищала і команда «Цукровик» (сел. Мілослав). Їх дебют виявився успішним. «Цукровик» у швидкій зоні зайняв третє призове місце. Цьому сприяло те, що керівники цукрозаводу, буржкорпоросів «Мілоцький»

та «Білашівський», Мілоцького РП, селищної Ради (Д. В. Кирилюк, В. В. Козачок, М. І. Панчук, Р. Д. Максимцев, Ю. О. Федорчук) матеріально підтримували команду.

Та головну роль у створенні цього колективу і вдалому виступі футболістів відіграв кранівник цукрозаводу Володимир

Войтюк. Він на громадських засадах відмінно справляється з обов'язками тренера та начальника команди.

Побажавмо дружньому колективу одностайно успішного виступу в наступному чемпіонаті.

М. КІПРАНИШИН,
голова райради «Колос».

ВІТАЄМО!

Щиро вітаємо КОЛОМІЩЕВУ Тамару Григорівну з днем народження.

Хай життя буде дороге не приносить тривоги, хай супутником вічним будуть щастя і любов, щоб душа залишалася завжди молодою, а у дом був спокій, добробут, тепло.

Тамара і Валюша.

Щиро вітаємо дорогих НАДІЮ Михайлівну та КУЗЬМУ Антоновича ЗОЗУЛІВ із золотим весіллям.

Бажаємо щастя, гараздів без ліку, міцного здоров'я, і довгого віку. Хай сонце дарує і ласку й тепло, а ніжна усмішка осяє чоло. Хай горе обходить завжди стороною, а щастя приходить і летить рікою.

Син Петро, невістка Віра, онуки Алла і Іванка.

Найширші слова адресуємо з нагоди дня народження нашому дорогому внуку, племянникові Олександрові Михайловичу БЕРЕЖНИЦЬКОМУ.

жителю с. Кошиць. У цей зимовий гомоні день прийми від нас вікон пісень. Прийми від нас букет вітань і найсердечніших бажань. В сім'ї добро нехай ведеться, а серце ніжністю оорта. Для тебе щастя хай зміється, зана, радій до років ста.

Дід Омелян, баба Таня, сім'я Грабівка.

ПРОДАЄТЬСЯ:

масло індустріальне Н20А, Н30А, Н40А;
масло моторне М10Г2К, М8В2;
масло тепловозне М14В2;
масло компресорне КН-8П;
масло трансмісійне ТАД17Н;
бітум будівельний ВН 90/10;
оліфа «Оксоль».
Тел. 30-93.

ЗАПРОШУЄМО ПОКУПАЧІВ

Магазин «Господарчі товари» пропонує. Фабричний, 12-приспоєний широкий асортимент товарів господарського призначення по помірних цінах за готівку та по переказуванню. Звертатися по тел. 20-55.

РАЙСПОЖИВСПІЛКА.

ДО ВІДОМА НАСЕЛЕННЯ

Здолбунський склад-магазин має у продажу:

плиту ДСП ламіновану,
столи кухонні,
ліжка дитячі,
етажерки,
диван-ліжка,
набори кухонні,
стілець «Острозанка-2»,
стіл-гумбу,
шафу навісну.

Звертатися за адресою: м. Здолбунів, вул. Віна, 1, тел. 38-45.

ДИРЕКЦІЯ.

Терміново продается 2-кімнатна квартира, з усіма вигодами, частково мебльована, 4 поверх, по вулиці Шкільній. Телефон 44-51.

Прекліна і профкомітет КСП імені Шевченка висловлює співчуття Анатолію Євгеновичу, Миколі Анатолійовичу Міценікам, Олені Адамівні Головачук з приводу смерті їх матері ГОЛОВЧУК Ольги Хомівни.

Колектив Державної податкової інспекції по Здолбунському району висловлює глибоке співчуття старшому ревізору-інспектору Марії Григорівні Фрунзе з приводу такої втрати — смерті матері.

Продается стаціонарна 4-конфорочна електрична плита «Блакита». Звертатися по тел. 48-70 після 20-ї години.

Роблю високотехнічні каліграфічні фотографії. Тел. 94-6-88. Адреса м. Здолбунів, вул. Церковна, 14А.

ДОБРИЙ ГОСПОДАР

МІСЯЧНИЙ КАЛЕНДАР

САДОВО-ГОРОДНІХ РОБІТ НА 1995 РІК

Найбільш сприятливі дні для сівби і садіння

Рекомендації щодо холодного часу року стосуються робіт у зимових теплицях, на підвіконнях і в опалюваних закритих балконах, а також робіт з посадковим матеріалом.

Виходячи з погодних умов та інших обставин, указані культури можна саджати і в інші дні, не рекомендується це робити тільки в дні несприятливі.

ЛЮТИЙ: 1—3 — петрушка на зелень, селера, шпинат, огірки; 1—3, 6, 7 — салат, капуста; 7, 8, 11—13 — баклажани; 11, 12—томати; 18—21 — ріпа, редиска; бруква; 18—21, 25, 26 — буряки, 20—22 — цибуля.

БЕРЕЗЕНЬ: 2—петрушка на зелень, селера, шпинат, огірки; 2, 5—7 — салат, капуста; 10—12 — баклажани, томати; 17—21 — ріпа, редиска, бруква; 18, 21, 24, 25, 28, 29 — буряки; 19—22 — цибуля.

КВІТЕНЬ: 2, 3, 7 — салат, капуста; 7 — селера, шпинат, огірки, петрушка на зелень; 8 — томати; 8, 14 — бобові, гарбузи, кабачки, баклажани; 16—17 — петрушка і селера на корінь, морква; 16—19 — цибуля; 16—21 — картопля; 16, 17, 20, 21 — ріпа, редиска і бруква; 16, 17, 20, 21, 24—26 — буряки.

ТРАВЕНЬ: 1, 4, 6, 31 — салат, капуста; 4—6, 31 — петрушка на зелень, селера, шпинат, огірки; 11—14 — баклажани, бобові; 11, 14 — гарбузи, кабачки; 13, 14—перець, томати, час-

ник; 13—16 — цибуля; 16—18 — картопля; 17, 18 — ріпа, редиска, бруква; 17, 18, 21—23 — буряки.

ЧЕРВЕНЬ: 1, 2, 29 — салат, капуста, селера, шпинат, огірки, петрушка на зелень; 7—11 — бобові, баклажани; 7—11 — гарбузи, кабачки; 10, 11 — часник, томати; 10—12 — перець; 10—13 — цибуля; 14, 15 — картопля; 14, 15, 18, 19 — буряки, ріпа, редиска, бруква; 18, 19 — морква, петрушка і селера на корінь.

ЛИПЕНЬ: 5 — петрушка на зелень, салат, капуста; 7, 8 — томати; 7—10 — цибуля; 15, 16 — ріпа, редиска і бруква.

СЕРПЕНЬ: 1—3, 28—31 — петрушка на зелень, салат, капуста; 4, 5 — томати; 4—7 — цибуля; 12, 13, 16, 17 — ріпа, редиска, бруква; 30, 31 — селера, шпинат, огірки.

ВЕРЕСЕНЬ: 1, 25—28 — петрушка на зелень, салат, капуста; 1, 27—28 — селера, шпинат, огірки; 1—3, 27—30 — часник; 2—3 — цибуля; 8 — томати; 12—14 — ріпа, редиска, бруква.

ЖОВТЕНЬ: 5—7 — томати; 10, 11, 15, 16 — морква; 15, 16 — петрушка і селера на корінь; 15, 16, 22 — буряки; 25 — огірки, селера, шпинат, капуста, салат, петрушка на зелень; 25—27 — часник.

ЛИСТОПАД: 1—3, 29, 30 — томати; 11—13 — морква, петрушка і селера на корінь; 11—13, 18—21 — буряки, 23—24 — часник.

ГРУДЕНЬ: 8—10, 16—19 — буряки; 26, 27 — томати, огірки, шпинат, селера, петрушка на зелень, салат, капуста.

ЗАГАЛЬНІ НЕСПРИЯТЛИВІ ДНІ

Січень
1, 3, 4, 17—19, 30, 31

Лютий
13—15, 26—28.

Березень
1, 2, 13, 14, 26, 27, 30, 31

Квітень
9—11, 22, 23, 29, 30

Травень
6—8, 19—21, 28, 29

Червень
3, 4, 16, 17, 25—28, 30

Липень
1, 2, 12—14, 22—24, 26—29

Серпень
9—11, 18—20, 23—26

Вересень
6, 7, 15—17, 20, 21, 24, 25

Жовтень
3, 4, 12—14, 17—19, 23, 24, 30, 31

Листопад
1, 8—10, 13—15, 21—23, 26—28

Грудень
6, 7, 11—13, 21, 22, 24, 25.

МІСЯЦЬ У ЗНАКАХ ЗОДІАКУ І САДОВО-ГОРОДНІ РОБОТИ

ОВЕН - вважається "безплідним" знаком, але це визначення умовне. Коли Місяць проходить через це сузір'я, можна сіяти рослини, які швидко ростуть і використовуються в їжу відразу (редиску, салат, шпинат, інші зелені культури). Пересаджувати рослини у цей час не варто.

ТЕЛІЦЬ - "родючий" знак. Слід саджати коренеплоди, цибулини, бобові, капусту, редиску, ріпу в розрахунок на тривале зберігання врожаю. Добре саджати дерева і кущі, робити щеплення, поливати. Прополювання в цей час великої користі не дає.

БЛИЗНЯТА - добре саджати і сіяти в "юнки" рослини або ті, що мають "вуса" (квасолю і горох, суніц, деякі декоративні рослини).

РАК - досить "родючий" знак для більшості культур, тільки треба мати на увазі, що одержаний урожай малопридатний для тривалого зберігання. В цей же час добре робити щеплення, живцювання.

ЛЕВ - "безплідний" знак. Можна, однак, саджати дерева і кущі, які дають мало плодів.

ДІВА - рекомендується саджати квіти, а також декоративні дерева і кущі, але не плодови та овочеві культури.

ТЕРЕЗИ - найкращий знак для садіння квітів (1-а і 2-а чверть), інших декоративних культур. Добре саджати плодови дерева, овочеві культури.

СКОРПІОН - дуже "родючий" знак, причому для сівби і садіння не лише овочевих і ягідних культур, але й праних, лікарських, кімнатних квітів. Вирощений урожай може довго зберігатись.

СТРИЛЕЦЬ - вважається "безплідним". Можна, однак, посадити (посіяти) перець, цибулю, часник, картоплю.

КОЗЕРІГ - у третій і четвертій чвертях Місяця можна посадити (посіяти) картоплю, інші коренеплоди, цибулю. В першій і другій чвертях добре сіяти бобові, саджати дерева і кущі, робити щеплення і нарізати живці.

ВОДОЛІЙ - знак, який вважається найбільш несприятливим як для посадкових робіт, так і для росту рослин.

РИБИ - "родючий" знак для садіння (сівби) більшості культур. Добре у цей час поливати, вносити добрива, нарізати живці і прищеплювати.

Засновники:
Здолбунівська районна Рада народних депутатів, трудовий колектив редакції. Індекс 61314. 255640 Рівненська обл. Здолбунів, вул. Лесі Українки, 6.

Редактор - 21-75;
заступник редактора, відповідальний секретар, бухгалтерія - 20-82; відділ листів, міського і сільського життя, фотокореспондент - 41-98.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
За точність викладених фактів відповідає автор.
Регістр, свід. серії РВ № 83
Дата вид. 14 грудня 1993 р.

Газета виходить у середу і суботу.
Друк офсетний.
Обсяг 1 друкар. арк.
Тир. 8848 екз.

Редактор В. В. ДРОЗЮК.